

Fitxa per la Nules-pèdia / Museu de memòria oral

Nom/Cognom	Vicente Nebot
Títol	<i>Especial COVID: Vicente Nebot, president de l'assemblea local de Creu Roja de Nules i president de la Comissió Autònoma d'Emergències</i>
Categories	Salut, COVID, home, infantesa, majors, treball
Data i lloc de l'entrevista	Dijous 17 de setembre de 2020, a la seu de Creu Roja Nules-Betxí
Equip entrevistador	Etnograma (Nelo Vilar, Laura Yustas)
Enllaç	https://youtu.be/u3XaNOM0-Rc
Extracte	https://youtu.be/ubXNfpTkRwY

En esta ocasió ens hem apropat a conèixer el treball que Creu Roja ha fet en Nules per intentar pal·liar els efectes del confinament en les famílies i en les persones que viuen soles. Entre altres activitats, ens parla de l'acompanyament a persones que viuen soles amb trucades telefòniques, del desplaçament a cites mèdiques amb persones majors, de l'ajuda als xiquets i xiquetes que havien de connectar-se a classes online i no podien o no sabien, o dels repartiments de menjar, aigua i productes d'higiene bàsica a més de dues-centes famílies.

Sinopsi:

Vicente Nebot, president de l'assemblea local de Creu Roja Nules i president de la Comissió Autònoma d'Emergències, dedica un ratet a explicar-nos amb molta precisió el treball que ell mateix i la resta de voluntàries i voluntaris de Creu Roja han portat a terme en estos mesos d'emergència pel COVID-19. És un treball ingent i generós que ha suposat en el primer més de pandèmia un 200% del treball que l'entitat va realitzar durant tot l'any passat, és a dir, s'han coordinat i organitzat per dominar una quantitat de faena que mesos abans pareixia impensable.

Transcripció:

Sóc Vicente Nebot i sóc el president de l'assemblea local de Nules.

Estem un poc replegant la memòria del COVID-19 en Nules, entones clar, volíem que mos contares a vore quin ha sigut el paper... Tu me vas dir algo de que havia uns protocols d'emergència i tal.

Correcte. Coincidix que jo tamé sóc el president de la Comissió Autonòmica d'Emergències de Creu Roja. Aleshores jo sóc una de les persones que va ser seleccionada de la Comunitat Valenciana, ne vam anar cinc a la formació nacional davant del COVID, per coordinar les accions en totes les autonomies. Açò va ser... 8 era la manifestació, 9... 10... El 11 i el 12 jo estava en Madrid.

De març.

De març, sí, sí. En pleno apogeo. I això mos va donar tamé capacitat de resposta. Encara estàvem en la pre-emergència, nosaltres ja sabíem els escenaris que anàvem a barallar, mos va permetre reunir-nos amb Policia Local, amb la Jefatura i amb l'alcalde, traçar ja un pla per garantir les respostes bàsiques a l'emergència, que per a nosaltres són garantir l'accés al menjar, a l'aigua i als productes d'higiene. Això és lo bàsic. Vam poder traçar ixé pla i després ja va vindre el "mando unificat", la declaració de l'estat d'alarma... el confinament, però bé, ja havíem fet els deures i la veritat és que som de les poblacions que millor resposta es va donar, coordinada Creu Roja-Serveis Socials, mos va donar temps a signar tamé un contracte de protecció de dades pa que Serveis Socials mos poguera derivar a usuaris als que ells no podien arribar. Tampoc se pot desplaçar l'usuari presencialment a Serveis Socials, teníem que coordinar-nos les cridades, les recepcions, se va tindre que adaptar tot. I ahí ja estaríem en la fase d'alarma. En la fase d'alarma el voluntariat ha fet una feina... cada u en les seues possibilitats. Les persones que eren de risc els vam marcar l'objectiu de fer cridades: s'han fet més de 700 cridades des de l'assemblea local de Nules, a més de 700 usuaris, no 700 cridades. Alguns gastant els seus terminals voluntàriament, que els donava igual, firmant la declaració de protecció de dades, cridant amb telèfon ocult per tal de que l'usuari no li demane després ajuda a la persona i siga a Creu Roja i pugam derivar adequadament. El Banc d'Aliments per exemple tamé suposava un repte perquè no podia vindre la gent a arreplegar com normalment fa. Mos va tocar fer el Banc d'Aliments domiciliari, que canvia de ser dos dies d'arreplegar menjar -que mosatros repartim cada mes-, el FEGA repartix cada tres mesos -el Banc d'Aliments normal-, mosatros repartim cada mes i complementem ixé banc d'aliments. Aleshores era un repte molt gran. Domiciliàriament la gent tenia que vindre ací, preparar els lots de cada família, pujar-los al cotxe, marcar la ruta de distribució... açò se mos ajuntava amb les derivacions de Serveis Socials de gent que necessitava perquè havia perdut la feina... Només podem... Jo personalment estic impressionat, lo que ha pogut fer el voluntariat, en Nules en particular, ha sigut impressionant. Junt, a més, amb els companys de Protecció Civil que no ens hem d'oblidar i amb la col·laboració que moltes voltes diem "els funcionaris...", no, no, ací els funcionaris de Serveis Socials han treballat, la Policia ha treballat, la Guàrdia Civil ha treballat. I hem anat tots de la mà i això és d'alabar.

Cada quant fèieu el repartiment este?

El repartiment és que pràcticament estàvem sempre repartint. El repartiment del FEGA, lo que és el Banc d'Aliments, mos durava una setmana, el fèiem mensual. Però ademés dins de lo que és les respostes bàsiques a l'emergència s'havia traçat que l'ajuntament feia les recepcions de

les cridades, veia les necessitats de la gent i ja nos derivava pa que mosatros poguérem anar a confeccionar els lots a la cooperativa, arreplegàvem el tiquet, no és que te fèiem la compra i fóra gratuïta la compra, sinó que mosatros te donàvem el tiquet per a que tu després abonares ixa quantia [5 min.]. Lo que buscàvem era la protecció, entonces teníem per una banda els beneficiaris de Serveis Socials, per dir-lo entre cometes, i d'altra banda els que no podien anar a comprar perquè eren població de risc. Entonces mai s'acabava de repartir, sempre teníem... I això durant la fase d'alarma. I se mos solapava els repartiments amb les cridades. Perquè un altra necessitat que vam detectar i que aixina se va coordinar va ser la de ventilar emocionalment a la gent gran que no podia eixir de casa.

Ixa era una de les coses que volíem preguntar-te, clar. La soledat.

Sí, sí. No podem dir que la gent gran ha estat abandonada perquè no ha estat abandonada, però sí és veritat que han estat en una especial situació de vulnerabilitat sobretot -se me fiquen hasta els pèls de punta- la gent que viu ací, la gent gran, i per exemple la seua família viu en València. No podien canviar de província fins molt després, no podien canviar de província. Mos se va ocurrir fer videconferències amb la família, vore a la teua família. Vam comprar dos tablets a propòsit per a què el voluntari poguera anar a fer la videoconferència amb la família i són coses que no tenen preu. I això són coses que pensa el voluntariat de com ajudar a la gent, que se traça el plan i que... No té preu, el voluntariat no té preu.

Quants voluntaris teniu?

Ací som uns 150 voluntaris...

Ostras, 150! És una maravilla.

T'ho mire bé, però som uns 150 voluntaris. Som uns 150 voluntaris adscrits a Emergències, perquè ixa és un atra, hem tingut gent que està adscrita a Emergències, que té la formació COVID, que hem tingut que fer la formació COVID, i que després té formació en respostes bàsiques d'emergències que han pogut estar, digam, a peu de carrer; de ixos ne som 29. Després n'hi han perfils més socials, no tant de l'emergència, que són els que han estat amb els usuaris atenent-los telefònicament. També, que se m'ha oblidat abans, teníem usuaris que... nosaltres tenim un programa durant tot l'any que és *Promoció de l'èxit escolar* amb famílies pues que ho necessiten, poden portar al seu fill o mos els deriven els centres educatius i els donem un suport, promoció de l'èxit escolar. No podíem fer classe presencial amb ells, ixos xiquets ho necessiten, què fem: via telefònica tamé, parlant amb els pares, se'ls ha donat... perquè són famílies amb situació de vulnerabilitat i el virus sí entenia de classes, encara que mos diguen que no els virus entenen de classes. No és lo mateix viure en un lloc petit en el que tens un ascensor i vàrios pisos, no és lo mateix que viure en una casa espaciosa. Entonces sí entén de classes, i amb estos xiquets además de donar-los el suport, digam, educatiu, ha hagut donacions de particulars, una pizzeria per exemple de Betxí... donacions de la Campanya Carrefour, que han pogut destinar tamé a complementar menjar d'aquestes famílies.

En el cas dels xiquets i de l'ensenyament no sé si tot el món tindria accés a Internet...

Hem tractat de lluitar contra la bretxa digital. En la post-emergència hem ofertat tant a Nules com a Betxí des de Creu Roja lo que hem denominat *Tutor TIC*. Mosatros no volem trencar els grups bambolla, aleshores estem veient que la Promoció de l'èxit escolar, el programa, té que evolucionar. Este any el que volem és el Tutor TIC, que els centres educatius ens puguen

demanar ajuda per a un alumne determinat, que no sap entrar a Aules, per exemple, -Aules és la plataforma en la que treballen els alumnes-, que no sap entrar a Aules, que el Tutor TIC puga, en el horari de l'èxit escolar veure per què no pot entrar a Aules, tractar el problema i... perquè també tenim un problema horari: els pares normalment treballen de matí, aleshores no poden solucionar el recuperar una contrasenya, una... és més fàcil per al voluntari que puga fer ixe tràmit de matí, aconseguir donar-li el suport al xiquet i inclús ensenyar-li al pare i al xiquet com funcionar en Aules i a partir d'ahí tutoritzar, que realment entre els *petés* i nosaltres n'hi ha una evolució en emprar les ferramentes. I el Tutor TIC el complementem amb l'opció de -amb una valoració de Serveis Socials- prestar-li al xiquet una tablet amb Internet [10 min.], per tal de tractar d'evitar lo que diem, la bretxa digital. I ahí estem [risses], que no és poc.

És moltíssim. Bueno, ací la perspectiva és que açò se puga allargar mesos.

Mosatros estem preparats. Mosatros estem preparats, de fet tenim reunions amb l'ajuntament, hem fet... tenim els EPIs preparats també... mos garantix i mos facilita moltíssim el tindre aquesta nova seu. Encara que mos han parat la segona fase, no anem a executar-la, perquè açò tamé comporta unes despeses. No ho esperàvem ningú. Però bueno, lo prioritari és lo prioritari. El curs que estan preparant ara els voluntaris és Promotor de la Salut per tal de fer front a els dubtes que té la població sobre el COVID, aprendre a viure amb el virus, que no és fàcil. No n'hi ha que perdre la por, millor dit, no n'hi ha que perdre la responsabilitat. N'hi ha que tindre-li respecte, però hem d'aprendre a fer una vida més o menys normal, i és en ixe aspecte en el que estem treballant ara, dins de les possibilitats del voluntariat per tal de poder donar ixa formació a qui mos ho requerisca i fer pedagogia. Durant la desescalada una cosa que mos van demanar els ajuntaments i en la que vam participar... vamos, que saben que mos tenen pa lo que vulguin, va ser en la pedagogia, durant el pont que vam tindre, no sé si us enrecordareu que vam tindre el pont a l'inici de la desescalada, la gent no tenia encara mascaretes la majoria, no sabien molt bé quina mascareta devien portar... aleshores fèiem pedagogia amb ells sobre el rentat de mans, que el gel hidroalcohòlic era si no tenia aigua i sabó, com llevar-te la mascareta, quin tipus de mascareta... i vam seguir amb l'apertura dels mercats i en particular en Nules vam comprar uns ròllers, van estar allí els voluntaris repartint mascaretes, anaven i li dien "recuerde que tiene que llevar mascarilla"... hi havia gent que tamé té la picaresca de vindre sense mascareta i passar pel costat del de Creu Roja perquè li'n donares una [risses]. Però bé, n'hi ha de tot, n'hi ha de tot. Hem estat també fent ixa pedagogia que jo crec que era necessària donat que no sabíem molt bé com actuar al principi i ara ho duem prou bé, la gent -excepte alguns casos- està complint lo que li marquen.

Han hi hagut molts canvis de protocol, al principi no estava molt clar.

Nosaltres ara... nosaltres hem tingut vàrios canvis de protocol inclús en la mateixa seu. Mosatros ara tornem a tindre un aforament de cinc voluntaris màxim, per tal de garantir que el voluntariat del matí no coincidix amb el voluntariat de la vesprada i estem treballant com si foren grups bambolla a propòsit per tal de garantir que si tornen a confinar-nos o si és necessari tindrem la capacitat de respostes bàsiques davant d'emergència, i poder garantir això, que tindran accés a menjar, aigua... i donar un poquet d'exemple tamé.

No sé si tu eres voluntari...

Jo sóc voluntari.

No t'han alliberat, per lo que veig.

No, no. En Creu Roja...

Ostras, pues per al nivell de responsabilitat...

De fet jo treballo en l'institut, l'any passat en l'institut de Nules ademés, i el article que me donava permís per anar a la formació de Madrid era "obligación de carácter ineludible de protección civil", o siga no era...

No, no és una broma.

Però no, no m'alliberen. A més a més...

Bueno, és molt lloable, és molt d'agrair.

Jo crec que no tenim ningun benefici els voluntaris. Alguna crítica sí que mos enduem, però benefici... és més, la gent diu "algo guanyaràs de ser voluntari" [risses]. Problemes, problemes. Problemes sí guanyem. Bueno, i guanyem la satisfacció de saber que... que ajudes a un xiquet no té preu, que veus la rialla de una família no té preu [15 min.].

Ha sigut un temps de molta emotivitat també, de molt d'agraïment.

Sí, hem plorat, per telèfon hem plorat. Un atra vegà se'm posen els pèls de punta. El veure la cridada d'un soci que te crida perquè te coneix i te dóna les gràcies perquè el voluntariat, diguem, de la teua seu, no és meua la seu, està fent un treball encomiable i dius... buah, els pèls de punta. "Gràcies perquè mon pare no tenia amb qui parlar i gràcies a que ha estat parlant amb vosatros se sent molt millor". N'hi havia gent que mos dia "per favor, seguiu cridant-me, no necessite res, però seguiu cridant-me pa parlar un ratet amb els de Creu Roja" i se seguia cridant. Situacions tamé no tan bones tamé hem viscut, la gent que quan li cridaves veies que estava mal, però que no podia eixir de casa. Se va crear inclús un grup a nivell provincial que eren especialistes en atenció psicosocial i als que veïem afectats els demanàvem permís per a la derivació a esta atenció psicosocial, i entonces ja amb ells ja feien tot un seguiment especialitzat per tal d'afrontar la situació que tingueren perquè al final del confinament teníem una situació de gent que no volia baixar al carrer ja. N'hi ha por a agarrar el virus, encara que tinga mascareta. I s'ha tingut que fer un treball tamé amb ixa gent per eixir al carrer. I durant el confinament gent que no volia anar a l'hospital i que tenia cita en l'hospital i mos tocava... el portàvem mosatros en cas de que no tinguera família ací i de que mos ho demanaren perquè estaven assustats. Serveis Social tamé mos derivava algú i en el vehicle adaptat -mosatros tenim un vehicle adaptat per a portar cadires de rodes-, en el vehicle adaptat els portàvem, bé fóra consulta o fóra a nivell hospitalari. S'hem tingut que reinventar. Millor que reinventar, readaptar, perquè tot lo que se feia se seguix fent perquè fa falta, però sí que n'hi havia que buscar els mecanismes de com ho fem reduint al mínim el risc, i és molt més costós, de tot, econòmic i temporalment tamé. Però s'han multiplicat, els voluntaris s'han multiplicat. El que no podia eixir al carrer perquè no era d'emergències t'ajudava a confeccionar els pacs, el que no tenia la possibilitat de vindre ni de repartir s'oferia per a cridar per telèfon a la gent del llistat que tu li passares. N'hi havia gent que s'oferia a fer-te tareas logístiques de coordinació. Puf. Que tamé eren necessàries. És impressionant lo que poden fer.

Un atra cosa que vam fer molt interessant i que van pensar els ajuntaments, van ser els repartiments de mascaretes domiciliaris, que també van ser domiciliaris, se van repartir entre Nules i Betxí més de 1.300 mascaretes. Anar timbre per timbre a tocar a la persona corresponent. 13 trasllats, lo que te dia, 13 trasllats concertats, gent que tenia que anar

ineludiblement a l'hospital per alguna cosa i que no podia demorar l'atenció, perquè si se podia tocaves i el propi hospital te dia "no, no hace falta que venga esta persona". Gent que no sabia com anul·lar la cita i que tamé te cridaven i l'anul·làvem. Més de 700 cridades que vos havia dit i, en particular de famílies, se van a atendre a 254 famílies. 254 famílies són moltes famílies. I no res, ahí hem estat. Ha suposat, el mes més gros del confinament ha suposat un 200% de l'activitat de l'any anterior en Serveis Socials. En un mes el 200%. Una barbaritat.